

РЕШЕНИЕ

№ 4603

гр. София, 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4119** по описа за **2021** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по подадена от [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. Г. срещу Решение от 20.01.2021 г., постановено по НАХД № 1625 по описа за 2020 г. на СРС, НО, 21-ви състав, с което е потвърдено НП № 23-002614/04.06.2019 г., издадено от директора на Д "Инспекция по труда"-С. към ИА „Главна инспекция по труда“, с което на [фирма], на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лв. за нарушение на чл. 415, ал.1 КТ.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност на оспореното решение, поради неправилна преценка на доказателствата по делото. Счита за неправилен извода на СРС за липса на съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Твърди нарушение на разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, както и нарушение на чл. 57, ал.1, т.5 ЗАНН, тъй като в НП липсва описание на конкретни обстоятелства, както и на относимите доказателства. Намира, че определеният размер на имуществената санкция е несъразмерен и в противоречие с чл. 12 и чл. 27, ал.2 ЗАНН. В решението липсват мотивите относно компетентността на органа, издал НП. Неправилен е и извода на СРС, че НП е издадено в съответствие с материалния закон. Дружеството е изпълнило задължението си да поиска от служителя трудовата му книжка в

установения срок. Освен това, задължение за служителя е при прекратяване на трудовото му правоотношение, да предостави на работодателя трудовата си книжка. Счита, че липсват мотиви относно възраженията за маловажност. Моли за отмяна на обжалваното решение и отмяна на Наказателното постановление. Алтернативно моли за намаляване размера на санкцията. Претендира разноски.

В съдебно заседание, касаторът не се представлява. Адв. Г. представя писмени бележки, в които преповтаря възраженията си изложени в жалбата.

Ответникът, в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител юк Х. оспорва касационната жалба и моли за оставянето ѝ без уважение и потвърждаване на решението. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В периода от 30.01.2019 г. до 16.05.2019 г. инспектори в Д “Инспекция по труда - С.“ към ИА „Главна инспекция по труда“ извършили проверка по спазване на трудовото законодателство от [фирма]. За проверката бил съставен протокол за извършена проверка изх. № ПР-1843562/16.05.2019 г. При проверката било констатирано следното нарушение, отразено в т.7: трудовото правоотношение между дружеството и Д. С. е прекратено със заповед № 30/14.11.2018 г., считано от същата дата, като работодателят не е поискал в 5-дневен трудовата книжка на С., за да впише данните, свързани с прекратяване на трудовото му правоотношение, което е нарушение на чл. 2, ал.4 от Наредбата за трудовата книжка и трудов стаж.

За констатираното нарушение са дадени предписания, по т.8 от посочения протокол, като на дружеството е указано да поиска в 5-дневен срок трудовата книжка на Д. С., за да впише данните, свързани с прекратяване на трудовото му правоотношение, в съответствие с разпоредбата на чл. 2, ал.4 от Наредбата за трудовата книжка и трудов стаж. Срокът за изпълнение на предписанието е 31.05.2019 г. Протоколът е връчен на представител на работодателя на 16.05.2019 г.

С призовка дружеството е призовано да се яви негов представител на 04.06.2019 г. в сградата на В.-С., за представяне на документи за изпълнение на дадените предписания. Призовката е получена от лицето, присъствало на проверката.

Също така, на същото лице И. Б. – счетоводител, е връчена покана за явяване в сградата на ДИТ-С. за съставяне на АУАН.

В периода от 16.05.2019 г. до 04.06.2019 г., инспектори в Д “Инспекция по труда - С.“ към ИА „Главна инспекция по труда“ извършили проверка по спазване на трудовото законодателство от [фирма]. Проверката била последваща, във връзка с осъществяване на контрол по изпълнение на дадено на основание чл. 404, ал.1, т.1 КТ задължително за изпълнение предписание с протокол от 20.01.2017 г. За проверката бил съставен протокол за извършена проверка изх. № ПР-1918581/04.06.2019 г. При проверката било констатирано, че едно от дадените предписания, с предходния протокол от 16.05.2019 г. не било изпълнено. Констатирано е, че до приключване на проверката, доказателства за изпълнение на посоченото предписание по т.8 не е изпълнено, а срокът за това е изтекъл на 31.05.2019 г. Поради това е констатирано, че е извършено нарушение, на 01.06.2019 г., констатирано на 04.06.2019 г. Протоколът е

съставен в отсъствие на представител на касатора, който го е подписал.

Въз основа на така описаната фактическа обстановка и отразеното в протокола от извършената проверка, с изх. № ПР-1918581/04.06.2019 г., старши инспектор към Д „Инспекция по труда - С.“ към ИА „Главна инспекция по труда“ издал АУАН № 22-006044/05.06.2019 г., в който е отразено, че [фирма], в качеството му на работодател не е изпълнил едно от задължителните за изпълнения предписания, дадено с протокол за извършена проверка изх. № ПР-1843562/16.05.2019 г., а именно работодателят не е поискал в 5-дневен срок трудовата книжка на Д. С., за да впише данните, свързани с прекратяване на трудовото му правоотношение, в съответствие с разпоредбата на чл. 2, ал.4 от Наредбата за трудовата книжка и трудов стаж. Посочено е, че предписанието е със срок за изпълнение до 31.05.2019 г., като до 04.06.2019 г. е следвало да представи доказателства, че го е изпълнил. Такива не са представени, поради което приема, че предписанието не е изпълнено. С това работодателят е нарушил разпоредбата на чл. 415, ал.1 КТ. АУАН е съставен в отсъствие на представител на касатора.

АУАН е съобщен на дружеството на основание чл. 416, ал.3 КТ, тъй като изпратеното съобщение с обратна разписка, не е връчено по надлежния ред.

Няма данни, в тридневния срок да са представени възражения от жалбоподателя.

Въз основа на така съставения АУАН, директора на Д „ИТ“, С. е издал НП № 22-006044/04.12.2019 г., с което на [фирма], в качеството му на работодател по смисъла на §1, т.1 ДР на КТ, на осн. на чл. 416, ал. 5 КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ. В НП е възприета изложената в АУАН фактическа обстановка, като е посочено, че дружеството не е изпълнило дадено предписание с протокол за извършена проверка изх. № ПР-1843562/16.05.2019 г. работодателят поиска в 5-дневен срок трудовата книжка на Д. С., за да впише данните, свързани с прекратяване на трудовото му правоотношение, в съответствие с разпоредбата на чл. 2, ал.4 от Наредбата за трудовата книжка и трудов стаж. Нарушението е извършено на 01.06.2019 г.

НП е връчено на представител на дружеството на 20.01.2020 г.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Със Заповед № 3-0058 от 11.02.2016 г., изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ е определил правомощията на директорите на Д ИТ, сред които и такива по издаване на НП по АУАН, съставени от инспектори в Д ИТ.

Представена е заповед на изпълнителния директор на ГИТ, от която се установява компетентността на лицето, съставило АУАН.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение от 20.01.2021 г., постановено по н. а. х. дело № 1625/2020 г. по описа на съда, с което е потвърдено „НП № 23-002614/04.06.2019 г., издадено от директора на ДИТ-С. област, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 лв. за нарушение на чл. 63, ал.2 КТ“.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия касационен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

С Решение от 20.01.2021 г., постановено по н. а. х. дело № 1625/2020 г., СРС се е

произнесъл по жалба против НП № 23-002614/04.06.2019 г., издадено от директора на ДИТ-С. област, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 лв. за нарушение на чл. 63, ал.2 КТ.

Съдът приема, че процесното решение на СРС следва да бъде обезсилено, като недопустимо, тъй като с диспозитива на решението, съдът е потвърдил НП, което не е било оспорено пред него. В диспозитива на решение 20.01.2021 г., постановено по н. а. х. дело № 1625/2020 г., СРС, 21-ви състав е отразил, че потвърждава „НП № 23-002614/04.06.2019 г., издадено от директора на ДИТ-С. област, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 лв. за нарушение на чл. 63, ал.2 КТ. Процесното НП, посочено в жалбата и съответстващо на събраните по делото доказателства, е НП № 22-006044/04.12.2019 г., с което на [фирма], в качеството му на работодател по смисъла на §1, т.1 ДР на КТ, на осн. на чл. 416, ал. 5 КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ. Макар и изложил в уводната част на решението, правилното НП, в диспозитива на решението, съдът е потвърдил НП, което не е предмет на делото, като освен неправилното НП неправилно е посочил и органа, който го е издал, както и санкционираното лице и съответно нарушената разпоредба. По този начин се е произнесъл по непредявено искане относно друго наказано лице за друго нарушение, поради което е постановил недопустимо решение. Тъй като в наказателния процес, по който се развива делото пред районния съд, не съществува института на очевидната фактическа грешка, то и няма как делото да бъде върнато за поправка на такава грешка. В този смисъл, недопустимото решение следва да бъде обезсилено, а делото да бъде върнато на друг състав на СРС за произнасяне по същество по предмета на жалбата.

При този изход на делото, съдът не дължи произнасяне по същество на делото, тъй като доколкото не няма да има произнасяне по същество в диспозитива, предвид на посоченото по-горе, то и за районния съд, при повторното разглеждане на делото, изложените мотиви не биха били задължителни, а последващото постановено решение ще подлежи на самостоятелно оспорване.

На основание чл. 226, ал.3 АПК по искането за разноски пред настоящата касационна инстанция, ще следва да се произнесе въззивния съд при новото разглеждане на делото.

По изложените съображения, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав.

РЕШИ

ОБЕЗСИЛВА решение от 20.01.2021 г., постановено по н. а. х. дело № 1625/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 21-ви състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд, който да разгледа и да се произнесе по предявеното оспорване срещу НП № 22-006044/04.12.2019 г., с което на [фирма], в качеството му на работодател по смисъла на §1, т.1 ДР на КТ, на осн. на чл. 416, ал. 5 КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.